

Patiënt krijgt smartengeld na missers horrorchirurg

• Rob van Tol raakte invalide door knoeipraktijken van horrorchirurg De Bruin van het Purmerendse Waterlandziekenhuis.

FOTO: MARTIN MOOIJ

EEN BEETJE GERECHTIGHEID

door IRIS COHEN

EDAM, dinsdag Rob van Tol (50) had inmiddels kerngezond kunnen zijn. Als de operatie die hij in 2005 onderging goed was gegaan, had hij nu zelfs gelopen als een kievit. Maar Van Tol kwam terecht onder het mes van de beruchte horrorchirurg Cees de Bruin. Elf operaties, een jarenlange strijd en een kapot been later is er eindelijk gerechtigheid: Van Tol krijgt drie keer zijn jaarsalaris en een smak smartengeld van het ziekenhuis, heeft de rechter bepaald.

Van Tol is een van de tientallen patiënten die een schadeclaim indienden tegen het Waterlandziekenhuis in Purmerend, waar orthopedisch chirurg De Bruin vijftig jaar lang zijn knoeipraktijken uitvoerde. De Bruin werd in juli 2010 na een vernietigend intern onderzoek ontslagen, maar de schrijnende verhalen blijven zich opstapelen. Volgens verzekeraar Centraal staat de claimteller ondertussen al op 148. Nog maar een handvol patiënten is het gelukt een schadevergoeding te krijgen, en Van Tol is er nu een van.

„Strijden hoeft vanaf nu eindelijk niet meer, ik kan weer gaan leven.” Van Tol is vooral

moe. Moe van de eeuwige strijd met het ziekenhuis waar hij terecht kwam voor een simpele ingreep, maar waar zijn leven voorgoed werd verwoest. In 2005 scheurde de verwarmingsmonteur zijn bovenbeenspier tijdens een val in het Arnhemse Gelredome. Het concert van Simply Red was nog niet begonnen, of Van Tol werd in een rolstoel het stadion uitgevoerd. „Ik dacht nog: zal ik niet gewoon naar een ziekenhuis in Arnhem gaan? Maar ik wilde liever dicht bij huis zijn. Achteraf is dat de fout van mijn leven geweest.”

Nu zit Van Tol thuis. Werken kan hij niet meer, lopen alleen nog op krukken. Als hij ergens naartoe wil, kan dat alleen nog op de scootmobiel. „Na alle mislukte operaties is mijn been eigenlijk verwoest.

Ik kan het niet meer strekken en amper buigen. Zo zit ik al zes jaar thuis. Dit is vreselijk.” Volgens Van Tols advocaat Adrie Van Kampen betrof die eerste operatie 'een simpele ingreep'. Van Kampen: „Hij had normaal gesproken na die operatie voor honderd procent moeten herstellen. Het was verder ook een kerngezonde man. Maar het ging gelijk al mis: de boel was met ijzerdraad aan elkaar gehecht, vervolgens ging het allemaal ontsteken en kwam er een bacterie bij. De nazorg was zo slecht, dat Van Tol weer onder het mes moest.” Zo volgden over de jaren nog een stuk of tien operaties, maar Van Tol voelde zich ondertussen steeds el-

lenderig. Al in 2006 neemt Van Tol een advocaat in de arm, maar het Waterlandziekenhuis gooit jarenlang de deur dicht. „Iedere operatie zei orthoped De Bruin mij: 'Maakt u zich geen zorgen meneer, u kunt straks gewoon weer aan het werk'. Allemaal zoete praatjes had hij, hij was zelfs aardig. Wat kun je anders doen dan dat geloven? Hij is de dokter, ik ben maar een leek, heb ik steeds gedacht.”

Geloven kon Van Tol het bijna niet, toen hij hoorde dat hij de zaak tegen het ziekenhuis na al die jaren gewonnen had. „Je hebt geen idee hoe blij ik ben, echt niet. Van dit geld kan ik eindelijk de nodige aanpassingen aanbrengen in en rond het huis. Daar moet ik me nu maar op richten. Een normaal leven, dat zit er niet meer in.”

Ademloos luisteren Kees en Sonja Stammes uit Heiloo als Bert Wijnen van caravanreker.nl verhaalt over de duizenden vakantiegangers die naar Frankrijk tuffen, en niet zelden te zwaar of verkeerd beladen zijn met bier, aardappelen, potten pindakaas en wat al niet meer.

Ze kijken elkaar verschromt aan als het over slingeren gaat, en de manier waarop je dan moet handelen. Namelijk met een de voet van het gaspedaal halen, anders gaat het mis. „We hebben de gevolgen onderweg wel eens gezien, dan lag de hele wand eruit. En de

Buurt in paniek

door SOPHIE KLUIVERS

BAARN, dinsdag De schrik zit er nog goed in bij de bewoners van de Eemstraat in Baarn. Zaterdagochtend rond twaalf uur werden ze uit hun huis gehaald door de politie, omdat een van de bewoners een gaslucht had geroken in het appartement van huurster Lilian. Na een ruzie met haar vriend zou een van hen het gas aangezet hebben en vervolgens de woning hebben verlaten. Een chaotische nacht volgde.

Viktoria Karagiorgou woont drie huizen verderop en lag al te slapen toen de politie aan haar deur stond. Met veel lawaai probeerden ze haar iets

duidelijk te maken. Maar omdat de van oorsprong Griekse geen Nederlands spreekt, begreep ze niet wat er aan de hand was. „Ik raakte in paniek,

wist niet of er brand was, of een ander probleem. En wat moest ik allemaal mee naar buiten nemen? Een paspoort, om me te legitimeren.” Uiteindelijk nam Karagiorgou alleen het belangrijkste mee, haar hond Leo.

Daar stond ze dan op straat. Zonder jas, want de politie zei haar dat het maar een half uur zou duren. „Er was wel een opvanglocatie geregeld, maar ik wilde mijn huis in de gaten houden. Veel burens waren zenuwachtig en opgetogen. Sommigen stonden zelfs in och-

tendjas en pantoffels op straat. Uiteindelijk hebben we drie-eenhalf uur buiten gestaan. Ik was helemaal verkleumd.”

De directe buurman van Lilian, Jan, die niet met zijn achternaam in de krant wil, probeert te reconstrueren wat die nacht gebeurd is. Hij deelt al drie jaar de ingang van het appartement met zijn buurvrouw, een Surinaamse vrouw van dertig jaar. Volgens hem had Lilian regelmatig ruzie met haar vriend Johan. „Ook zaterdagavond was het weer raak. Ik hoorde te tegen el-

kaar schreeuwen.”

Jan laat vervolgens de woning van Lilian zien, waarvan hij de sleutel heeft. Er hangt een indringende geur van sigarettenrook en rottend afval. De vloer van het kleine appartement ligt bezaaid met glasherven. Het enige glas wat nog heel is, staat op de salontafel en is volgeschonken met wijn. Ernaast staat een volle asbak, met op de rand een opgebrande sigaret, die niet is aangeraakt. Het appartement is bezaaid met aanstekers en het gordijn is met rails en al van de muur getrokken. „Toen de politie het pand eindelijk betrad, stond het gas van

het fornuis al uren openge-draaid. Maar er lag ook een brandende sigaret, en allemaal aanstekers. Als ik nu beseft was er allemaal fout had kunnen gaan, krijg ik de rillingen.”

De eigenaar van de huurwoning, Herbert Pasveer, woont twee huizen verderop en heeft het pand met appartementen eigenhandig gebouwd. „Die nacht heb ik urenlang met veel stress op straat gestaan. Mijn grootste angst was dat alles voor mijn ogen zou exploderen.” Hij noemt de relatie tussen Johan en Lilian 'gestoord'. „Maar als ik ze nuchter tegenkwam, waren het vriendelijke mensen.” Volgens Pasveer en buurman Jan waren er vaak alcohol en drugs in het spel, zo ook die nacht. Pasveer had de huur eigen-

lijk al veel eerder moeten opzeggen, beseft hij nu. „Het stel was eerder betrokken bij een steekincident”, aldus de huisbaas. Lilian zou Johan in zijn been hebben gestoken met een mes. Ook betaalde ze de huur niet op tijd. Maar het gasincident was voor hem de druppel. „Nu is de omgeving ook in gevaar.” Pasveer en Jan vergrendelden zaterdagochtend direct de woning van Lilian en zetten een bord 'te huur' voor het raam. „Ze heeft in de vijf jaar dat ze hier woonde nooit een huurcontract getekend. Nu mag ze nooit meer terugkomen.”

De politie is bezig met het onderzoek en kan nog niet bevestigen of Lilian en Johan worden verdacht van een delict. Wordvoerder Hans Meulema vertelt wel dat het inderdaad om een relationeel conflict gaat. Hij benadrukt dat de veiligheid van hulpverleners en bewoners in de nacht van zaterdag op zondag voorop heeft gestaan. Omdat ze niet zeker wisten of er nog iemand in de woning aanwezig was, duurde het daarom lang voordat de woning werd betreden.

De bewoners mochten rond half vier 's nachts weer terug naar hun huis. Karagiorgou heeft vervolgens de hele zondag geslapen. „Ik had toevallig laatst een gesprek met de buurvrouw, waarbij ik zei dat we in zo'n rustige buurt wonen. Maar deze nacht vergeten we niet snel meer.”

'Ik heb alleen mijn hond mee naar buiten genomen'

• Viktoria Karagiorgou ging zonder jas maar met hond Leo naar buiten na het gasalarm in de politie.

FOTO: ALDO ALLESSIE

Inparkeren met de caravan

door PIETER BUSS

BAKKUM, dinsdag Bergop, bergaf met dat huisje achter je auto, het vervaarlijk slingeren op de snelweg waar geen houden aan lijkt, getoeter van geïrriteerde medegebruikers als je te traag vooruit kruipt, en dan dat manoeuvreren op de smalle paadjes van de camping. Er komt heel wat bij kijken voor je ontspannen aan je vakantie met de caravan kunt beginnen.

Speciaal voor sleurhuttenliefhebbers was er afgelopen weekende op de Kennemerduincamping Baklum een veiligheidsworkshop om, nu de uittocht van vakantievierend Nederland voor de deur staat, zonder zorgen te vertrekken. „Inparkeren op de camping? Dan roep ik de hele camping bij elkaar om te helpen.” Het Noord-Hollandse kampeerterrein, op steenworp afstand van het strand, staat even volledig in het teken van het veilig rijden met een caravan.

Ademloos luisteren Kees en Sonja Stammes uit Heiloo als Bert Wijnen van caravanreker.nl verhaalt over de duizenden vakantiegangers die naar Frankrijk tuffen, en niet zelden te zwaar of verkeerd beladen zijn met bier, aardappelen, potten pindakaas en wat al niet meer. Ze kijken elkaar verschromt aan als het over slingeren gaat, en de manier waarop je dan moet handelen. Namelijk met een de voet van het gaspedaal halen, anders gaat het mis. „We hebben de gevolgen onderweg wel eens gezien, dan lag de hele wand eruit. En de

Veiligheidslessen voor campingbezoekers

• 'Caravanoloog' Bert Wijnen legt aan Kees en Sonja Stammes uit Heiloo uit hoe zij het beste hun caravan kunnen besturen. FOTO: MARTIN MOOIJ

hele inhoud op straat”, vertelt Sonja Stammes even later. „Ik moet je eerlijk toegeven: ik dacht ook dat je juist harder moest rijden als je slingerd. Maar dat blijkt dus een fa-

bel.” Insturen, ook zo'n moeilijkheid, vertelt caravanexpert Wijnen als hij buiten een proef voordoet. „Iederen denkt dat je een enorm ruime bocht moet maken. Misvatting! Probleem is dan dat de achterkant van je caravan tegen een obstakel aanbots.”

Heb het er niet over met het Amsterdamse stel Paul Duvivé en Jos Smeijer. „Technisch rijden over de bergen naar Frankrijk of Italië, is geen probleem. De motor raakt ook niet oververhit”, begint mevrouw Smeijer, die altijd het

gros van de kilometers voor haar rekening neemt en toegeeft veel te hard (soms wel 120 per uur) te rijden. Maar eenmaal op de camping, met of zonder snelheidsboete, begint de ellende. „De plekken zijn vaak klein, en moeilijk bereikbaar. Achteruit en vooruit inparkeren vind ik echt een crime. Vooral achteruit, dan kom je in een schaar. Gek word ik ervan, je moet ook op zo veel dingen tegelijk letten.”

Al meerdere keren moest ze op een Italiaanse camping sterke mannen inschakelen om de caravan dan maar trekkend en duwend op de juiste plek te zetten. Lachend verhaalt Jos erover, het vakantiegevoel leidt er niet onder. „Weet je nog die keer in Zuid-Frankrijk?” vraagt ze aan haar partner.

„Toen belandden we per ongeluk op een drukke markt. Om ongelukken te voorkomen, moesten alle marktlui hun kraampjes weghalen.”

En dan die irritante laaghangende takken, de opwindende roer van d'r gezicht af te lezen. De krassen en butsen op de caravan brengen herinneringen bijna nog beter naar boven dan de vakantiefoto's uit die tijd.

Voor mensen die het parkeren van hun mobiele zomerhuis ook na een kleine cursus maar niet onder de knie krijgen en voor de zesde keer de vuilnisbak van de burens oververrijden, is er altijd nog de 'mover'. Een slimme afstandsbediening waarmee je, de caravan eenmaal losgekoppeld van de auto, het karretje zo op de gewenste plek neerzet. Je mist dan natuurlijk wel de aanloop en goede adviezen van de andere campinggasten...

'Per ongeluk belandden we op een drukke markt'

De Telegraaf | SHOP

DE STERKSTE EN LICHTSTE KOFFERS TER WERELD VAN PRINCESS TRAVELLER

- Extreem sterk
- Super lichtgewicht koffers
- Verkrijgbaar in 4 trendy metallic kleuren
- Princess Traveller, een betrouwbaar merk

OOK LOS VERKRIJGBAAR VANAF € 79,99

3-DELIGE KOFFERSET NEW YORK SETPRIJS VAN € 299,99 NU € 249,99

WWW.PRINCESSTRAVELLER.COM

Bestel online via www.telegraaf.nl/webshop

Hou 't KORT

Bert Dijkstra

Cruisehomo

Fijn dat we met ons gedoog zelfs 'n lichtend voorbeeld kunnen zijn tot diep in het Rijngebied. 'Bij ons zijn homo's strafbaar', sprak de Marokkaanse minister van Toerisme. 'Maar komen ze met 1.500 tegelijk op een cruiseschip, dan zijn ze van harte welkom'. Heerlijk Hollands van die poldermodelmostim...

Eerste reactie toen de Nieuw Amsterdam Casablanca voorbij voer, omdat er gelet op de seksuele geaardheid van de passagiers niet aangelegd zou mogen worden: nog 'n mazzeltje dat de boot niet is geënterd... En dat al die vakantiegangers voor het cachot zijn behoed. Want volgens de fundamentalistische moslimregering is 'n homo wetsovertreder als hij homo is.

Marokkaans muziekfestival met Elton John? Scheer je weg, jij homoseksuele zanger. Cruisehomo? Eén poot op de kade en je bent aan de beurt. Geschrokken doorgevaren naar Spanje? Wat jammer nou, we hadden jou gaarne gastvrij door onze Hassan II-moskee geleid!

Marokkaans voor aanhanger van de herenliefde die 't ruime sop heeft gekozen... Gedooghomo.

reageren: bdijkstra@telegraaf.nl